

Intuition del 7

Der er en historie om nogle væsner, som nægtede at inkarnere, da Jorden her blev dannet, fordi de mente, at den materielle verden var alt for rå for dem, og de fik en straf gennem karma, fordi de nægtede at inkarnere, når inkarnation var gavnligt for selveste universet. Så vi har altså en vanskelig balance, og i tidligere tider søgte disse oprørske ånder ikke efter balance. I denne cyklus, og især i Vandbærerens tidsalder, er nøgleordet tjeneste, og for virkelig at kunne tjene vores medmennesker er vi nødt til at balancere mellem ånd og materie, fordi vores medmennesker er materie, og vores essens er ånd.

En tilhører: Jeg havde en fordom, som jeg måtte arbejde på at overvinde, for et eller andet sted i mit hoved var velhavende mennesker dårlige mennesker. Jeg havde en tankegang, der sagde, at hvis folk havde penge, så var de snobbede og mente, at de var bedre end mig. Jeg havde nogle virkelig store fordomme at overvinde, og jeg tror, at når jeg nu lærer om overflod, så er det virkelig spirituelt for mig – det er materie, men det er også spirituelt, og det er en svær lektie at lære.

JJ: Det er en god pointe, for der er mange spirituelle mennesker, som er fattige som kirkerotter, og de når til et punkt, hvor de næsten synes, at de rige er jordens bærme, fordi de rige ikke har den samme vision som dem selv, og hvis de havde, mener de, at de rige ville de give dem alle deres penge.

Alle ler.

JJ: Men jo, folk føler sådan. Når jeg har kæmpet finansielt, så har jeg også haft let ved at falde i den grøft, for det er virkelig let, hvis man kæmper med økonomiske problemer. Det er meget vigtigt at finde en balance, og det er svært. Det er grunden til, at vi ikke har gjort større fremskridt, end vi har. Folk ser ofte på verden i dag og siger: Hvor er Buddha'erne, Jesus'erne og Gandhi'erne i dag? Det virker ikke, som om de er her. Jo, de er her, men de har ikke lært at skabe balance mellem ånd og materie. Så Gandhi kunne godt gå rundt derude et sted nu uden at opnå noget, hvis han allerede er inkarneret igen.

Tilhører: Hvis jeg har forstået det rigtigt, så er pointen i hele den østlige, spirituelle filosofi, at komme ud af dualiteten.

JJ: Vi er aldrig ude af dualiteten. Buddha lærte sin store lektie, mens han sad under Bodhi træet og sultede sig ihjel på to ris korn om dagen, og så kom der en gruppe sangere forbi, og de sang denne sang om strengen på et musikinstrument. Hvis en streng er for stram, så spiller instrumentet ikke rigtigt, og hvis den er for løs, så spiller det heller ikke korrekt. Den skal tunes lige præcist rigtigt. For at kunne tune en streng, må man kunne koncentrere sig om dualitet. Man må kunne gå fra den ene yderlighed til den anden. Hvis I har prøvet at tune en guitarstreng, så ved I, at man spiller man på den, og hvis den enten er for stram eller for slap, så må den justeres. Sådan går man lidt frem og tilbage, indtil det er så rigtigt, som man kan få det. Der er ganske rigtigt mange buddhister, der lærer, at der ikke findes dualitet, men når de underviser i det, viser de samtidig, at der findes dualitet. Så vi kan ikke rigtig flygte fra dualiteten. Hvis der ikke fandtes dualitet, så ville ingen af os være her, for hvert eneste atom i vores kroppe er skabt ved hjælp af dualitet – ved at en positiv og en negativ kraft spiller sammen. Form skabes ved samspillet mellem positive og negative kræfter, som blot er en lille smule ude af balance. Hvis de positive og negative kræfter i vores atomer var i fuldstændig balance, så ville vi alle forsvinde og ikke være fysiske længere. Vi kan kun eksistere her, fordi materien er ude af balance. Skabelse kan kun finde sted, når der ikke er perfekt balance.

Så hvad sker der, når de små atomer skaber, og de sætter ting sammen? Molekylerne og cellerne er resultatet. Når de er skabt, er de mere i balance, end atomerne var alene, men de er stadig ikke i perfekt balance, så derfor forener atomerne sig igen for at skabe mere balance. Når de har skabt et molekyle, er de mere balancerede, men stadig ikke perfekt, så molekylerne forener sig og skaber en celle, og de bliver igen mere balancerede, men ikke perfekt. Denne proces fortsætter og fortsætter, og vi leder hele tiden efter den perfekte balance, men dualiteten er der altid.

Østens religioner lærer ofte, at der findes et sted mellem højre og venstre, mellem varmt og koldt – punktet nøjagtigt i midten. Det er det store tomrum, som de lærer os om, og det gælder om, at vi skal finde det store tomrum, så vil vi blive lykkelige.

Tilhører: Er det ikke Nirvana?

JJ: Buddha sagde ikke, at der findes et Nirvana, men nogle af Østens lærere har undervist i det, og de kaldte det for det store tomrum. Der findes altid dualitet, fordi denne verden er bygget på den, og den kommer endda fra de formløse verdener – de storslåede ideers verden. Det viser os, at selv i de formløse verdener, hvor ideerne manifesteres, der findes der endda også dualitet. Alting findes i virkeligheden, dualitet eksisterer i virkeligheden, og punktet mellem dualiteterne eksisterer i virkeligheden - det er der, vi tager hen, når universet folder sig sammen og går tilbage til Pralava. Vi tager til et sted, som Mesteren DK beskriver på denne måde: "Det er ikke et sted, som ikke er, det er et sted, som er esoterisk". Med andre ord – når vi til sidst tager tilbage til kilden, er det altså ikke et sted, som ikke er, men et sted som er esoterisk, og esoterisk betyder skjult. Eller sagt på en anden måde – der er noget der, men vi ved ikke, hvad det er, men det er kilden til alle ting.

Tilhører: Fandt vi så ud af at blive mere intuitive til sidst?

JJ: Det er et godt spørgsmål og en fin måde at slutte af på. Der er kun én regel, når man ønsker at blive mere intuitiv – man skal bare gøre det, som Curly sagde i filmen "City Slicker" – man skal bare gøre én ting: "Følg det højeste, du kender". Nu tænker I måske: "Tja, det højeste, jeg kender, er ikke godt nok". Det er måske ikke det bedste, og du laver måske mange fejl, men når du begår en fejl, vil du forstå, hvad du gjorde forkert, og så kan du rette det. Derefter kan du tage det næste skridt, og til sidst – hvis du følger det højeste, du kender – så vil du følge din intuition.

På et eller andet tidspunkt vil du være fristet til ikke at følge det højeste, du kender. Det højeste, du kender, vil være meget svært at gøre, så du vil være fristet til at tage den nemme udvej, og dette er en fristelse, der plager os alle. Hvis der findes noget, man kan kalde synd, så er dét at krænke det højeste, du kender, den eneste sande synd. Det er sket et par gange i mit eget liv, at jeg vidste, hvad jeg skulle gøre, og det var virkelig svært, så jeg gjorde det ikke, og det fortrød jeg rigtig meget bagefter.

Det er ligesom i historien i min første bog om de her fyre på stien. De ved ikke, hvilken sti, de skal vælge, men da de først valgte, så holdt de fast ved deres valg og fortsatte, mens de, som virkelig led, var dem, som ikke kunne vælge. De var bange for at vælge. Folk, som er lammet af frygt, fordi de ikke kan vælge, er dem, som virkelig befinder sig i helvede på denne jord. Vi må aldrig stå stille, og vi skal altid vælge det næste skridt, og hvis vi ikke ved, hvad det er, så gæt. Gæt så godt du overhovedet kan, og følg så den vej, så skal du nok lære noget.

Næste gang du skal tage et skridt, vil du være klogere, indtil du til sidst vil følge det højeste, du ved, og vil udvikle alle dine højere evner. Du vil udvikle din højere psykiske evne, din intuition. Når du har udviklet din intuition til en rimelig grad, kan du give mindre energi til dine andre evner, som du har haft i dine tidligere liv. Hvis du ønsker at huske dine instinktive evner, så kan du gøre det, hvis du ønsker at huske dine psykiske evner, så kan du gøre det. Hvis du genkalder dig dine psykiske evner og blander dem med intuitionen, kan du være særdeles akkurat. Der findes en håndfuld psykiske clairvoyante, som også er intuitive, og som er meget præcise, men det er noget, man kun sjældent møder.

Tilhører: Hvis jeg ønsker at genkalde mig noget, som ligger under bevidsthedens tærskel, lad os fx sige, at jeg talte fransk i et tidligere liv, og jeg gerne ville kunne tale det igen, kan jeg så kun gøre det ved at rette min opmærksomhed mod det, eller findes der en anden måde?

JJ: Da Mozart begyndte at spille klaver, kunne han spille på det lige med det samme, og vi hører også i dag om vidunderbørn, som bare ser på et klaver og straks kan spille på det. Tydeligvis kender de klaveret fra et tidligere liv, så det har ligget under bevidsthedens tærskel, men de bringer evnen tilbage næsten øjeblikkeligt. Hvis du ikke har brugt evnen under bevidsthedens tærskel i et stykke tid, så kan det tage noget tid at få den tilbage, men du kan få den tilbage rimeligt hurtigt, hvis du koncentrerer dig om det.

Tilhører: Hvis du tager hensyn til dine behov eller ønsker, så vil det hjælpe med at bringe evnen op på det bevidste plan.

JJ: Det er en god pointe, for hvis du bare halvhjertet leger med ideen, så vil du ikke opnå ret meget. Hvis din sjæl ser, at du har brug for at genkalde dig noget, så vil den hjælpe dig. Men hvis din sjæl ser, at du forsøger at genkalde dig noget, og den ønsker, at du skal bevæge dig videre til noget andet, så vil du støde på forhindringer, når du prøver at genkalde dig evnen og sandsynligvis blive frustreret.

Wayne fra tilhørerne: Sådan som jeg forstår det, så er universet i virkeligheden ikke baseret på dualitet, men på noget tresidet. Vi har Faderen, Sønnen og Helligånden, og alt, hvad vi beskriver som dualitet, har et tredje aspekt også.

JJ: Ligesom i atomet har vi protoner, elektroner og neutroner; Neutronerne er neutrale, så vi har altså det neutrale, det positive og det negative. Jeg har en masse diskussioner på Internettet med dualitetsmennesker, og nogle af dem har den ide, at det eneste, man behøver at gøre, er at nå til en vis bevidsthedstilstand, og så er man ude over dualiteten. Men hvis de virkelig bevægede ud over dualiteten, så ville de forsvinde og slet ikke være her længere.

Tilhører: Så du siger altså, at det er et uopnåeligt mål?

JJ: Jeg vil ikke sige, at det er uopnåeligt, og du kunne måske være i stand til at forsvinde, hvis du koncentrerer dig tilstrækkelig om det, men jeg har aldrig hørt om nogen, der gjorde det – ikke engang Buddha forsvandt.

Tilhører: Men det er et mål for os at bevæge os fremad, så vi kan lære at overvinde dualiteten?

JJ: Ikke nødvendigvis, for vi kom fra det sted, som ligger ud over den fysiske dualitet, og der var en grund til, at vi kom her, og hvis vi bare opgiver dualiteten og tager tilbage, så opnår vi ikke det, vi kom her for. Buddha opnåede at finde Nirvana, og folk tror, at Han fandt det ultimative, det endelige. Vi har de tre

verdener, vi har den fysiske, den astrale og den mentale, derefter kommer den intuitive, og så er der tre verdener mere efter den. Buddha nåede til den atmiske verden, den ligger lige over den intuitive verden, og det er den, han kaldte Nirvana. Der er altså yderligere to formløse verdener over den.

Tilhører: Hvad er den atmiske verden, hvis det er verdenen over intuitionen?

JJ: Den atmiske verden er det sted, hvor ideerne flyder rundt, og den intuitive verden fungerer som en kanal, som bringer ideerne ind i den fysiske verden – det er ligesom en rørledning, og rørledningen starter i den atmiske verden. Og de ovenover liggende er den monadiske verden og så den guddommelige. Den guddommelige verden kan sammenlignes med selve rummet. I rummet er rummet ét, og der findes kun ét rum, og det er på samme måde, at enheden eksisterer. I rummet findes der alle mulige punkter, og punkterne på det guddommelige plan er monader, og hver af disse monader udvikler sig til en livsform.

Tilhører: Monaden er en gruppe af enheder, som er knyttet sammen, ikke?

JJ: Nej, du tænker på sjælen. Sjælen er den sammenbindende kraft, som kan knytte mange sammen, men hver enkelt af os har en individuel monade, og det er din personlige Fader i Himlen.

Tilhører: Mit Højere Selv?

JJ: Det er en del af dit Højere Selv. Jeg vil slutte her med at sige: Følg det højeste, du ved, og hvis du ikke ved, hvad du skal gøre, så følg blot det højeste, du kender, selv om det virker lidt bizart og skørt, for så vil du i hvert fald lære noget, og før eller siden vil du begynde at foretage kloge valg. Man må begynde der, hvor man er og følge det højeste, man kender, også selv om alle andre kritiserer dig, og selv hvis de synes, du er en tankeløs person. Tag en beslutning, enhver beslutning er bedre end ingen beslutning. Det værste, du kan gøre, er ikke at tage en beslutning og ikke at tage nogen som helst kontrol med dit liv.

Copyright J J Dewey